

SANATHANA SARATHI - PROSINAC 2016. GODINE

GLAS UTJELOVLJENJA BOGA - *AVATĀRA VANI*

POTPUNA SVJESNOST JE MUDROST

USTOLIČITE BOGA U SVOJEM SRCU KAKO BISTE DOŽIVJELI
BLAŽENSTVO

Milosrđe je pravi ukras za ruku.
Istina je prava ogrlica a
Slušanje svetih tekstova pravi je ukras za uši.
Čemu drugi ukrasi?

hastaya bhūṣanam dānan
sathyam kanthasya bhūṣanam
śrītrasya bhūṣanam śāstram
bhūṣanaih kim prayojanam?

(stihovi na sanskrtu)

Jedino je milosrđe pravi ukras za ljudsku ruku. Ukras za vrat je Istina a ukras za uho je Ispravnost. Nema boljih ukrasa. Onaj tko nosi te ukrase neće biti samo istinski lijep nego će i postaviti visoke uzore u društvu. Tijelo sazdano od pet elemenata stvara neugodan miris svakog trenutka. Kada, gdje i u kojem trenutku će ono nestati nije moguće reći. Ovom kratkotrajnom, prolaznom i privremenom tijelu, materijalni ukrasi nisu primjereni. Pravi ukrasi za tijelo su oni koji su sveti, trajni i uvijek istiniti.

Učinite ljudske vrijednosti sastavnim dijelom svoga života

Još od drevnih vremena čovjek na različite načine pokušava postići mir i sigurnost u životu. No on nije u stanju osigurati mir usprkos svojem cjelokupnom bogatstvu, obrazovanju, vlasti i visokom položaju. Mir nije moguće pronaći izvan sebe; on se nalazi u našem životnom omotaču, *prānamayakośa*, i mentalnom omotaču, *manomayakośa*. Dakle, čovjek može postići mir samo kada razvije unutarnji uvid.

Vrijednost istine leži u našim riječima. To znači da bismo trebali izražavati istinu kroz riječi koje izgovaramo. Ispravnost dolazi iz tijela. Zato bismo trebali pomoću svoga tijela činiti ispravna djela. Slično tomu, mir dolazi iz uma. Istina, ispravnost i mir predstavljaju sami oblik ljudskog bića. Ispravnost ne trebate zaraditi niti odlaziti po nju kod starijih. Vanjska manifestacija naših unutarnjih osjećaja je istina. Izraženu istinu tijelo mora primijeniti. To je ispravnost. Tijelo umu podaruje mir kroz ispravnost. Ovo trojstvo istine, ispravnosti i mira je jako važno. Glavna je dužnost čovjeka da se u životu pročisti primjenom tih triju vrlina.

Što je onda ljubav? Ljubav dolazi iz mentalnog omotača, *manomayakoša*, i omotača blaženstva, *ānandamayakoša*. Načelo ljubavi koje dolazi iz tih omotača pročišćava unutarnji instrument, *antahkārana*. Ljubav čini podlogu istini, ispravnosti i miru. Što je onda nenasilnost? Nenasilnost proizlazi iz omotača blaženstva. Istina, *satya*, ispravnost, *dharma*, mir, *śanti*, ljubav, *prema* i nenasilnost, *ahimsa* predstavljaju pet životnih načela, pet životnih omotača i pet elemenata. No u današnje vrijeme ljudi nemaju tih vrijednosti. Čovjek ne govori ono što misli niti radi ono što govori, i zato je lišen ljudskosti. Opaki su oni čije misli, riječi i djela nisu u skladu, *manasyanyath vachasyanat karmanyath duratmanam*. Čovjek izgleda kao ljudsko biće ali nema ljudskih vrijednosti. Zato je danas svijet u tako tužnom stanju. Suvremeni čovjek nastoji sakriti svoje misli i osjećaje. Kakvo je to skrivanje? To je, u stvari, ometanje istine. Ne samo da ometa istinu nego je ni ne primijenjuje. On se u životu pridržava neistine. Navikao je gledati jeftine filmove, zlonamjerno ogovarati i omalovažavati oko sebe. Zbog tih loših navika čovjek gubi vjeru u istinu. Čak i ako upozna vjeru, nije u stanju živjeti s njom u skladu.

Što su ljudske vrijednosti? Ljudske vrijednosti vam pomažu na putovanju od pojedinca, *vyašti*, do društva, *samašti*, da biste na kraju dosegli stanje *To sam ja, so'ham*. Temeljito ispitajte koliko svetosti ima u riječi istina, *satya*. *Sath + e + ya = Sathya*. *Sath* znači život. *E* znači hrana, *annam*. *Ya* znači Sunce, *surya*. Hranu stvara Sunce. Dok god čovjek živi, treba mu hrana. Hrana je tvorevina Sunca. Zahvaljujući sunčanim zrakama u svijetu postoji zelenilo i čovjek uzgaja žitarice. Sunce je u osnovi svega što uzgajamo. Čovjek koristi hranu koju je stvorilo Sunce kako bi se održao na životu.

Ako analiziramo riječ 'Satya', vidimo da je ona kombinacija tri sloga: *sa, tha* i *ya*. Ako obrnemo redoslijed slogova dobit ćemo *ya, tha, sa*. Ovdje 'ya' označava nadzor nad samim sobom, *yamas*, (jedan od osam stupnjeva u *rājayogi*, moralna obuzdanost, *yama*, obuhvaća pet vidova: nenasilje, *ahimsā*, pristajanje uz istinu, *satya*, neposezanje za tuđim vlasništvom, *asteya*, celibat, *brahmacarya*, odricanje od posjeda, *aparigraha*) koji predstavljaju temelj unutarnje discipline čovjeka. 'Tha' znači pokora, *tapas*, dok 'sa' znači utjelovljenje istine, *satya svarūpa*, a to je Bog. Dakle, riječ istina, *satya*, podrazumijeva mogućnost da vidimo Boga zahvaljujući unutarnjoj disciplini i pokori.

Prvi od pet vidova nadzora nad samim sobom, *yamas*, je nenasilje, *ahimsā*. Što je nenasilnost? Ono znači nikoga ne povrijediti i ne uvrijediti mislima, riječima i djelima. Dakle, nenasilje podrazumijeva čistoću misli, riječi i djela, trostruki sklad, *trikārana sudhī*. Zato nemojte koristiti riječi da biste nekoga uvrijedili, nemojte koristiti tijelo da biste nekoga povrijedili i ne hranite u svom umu loše misli kao što su mržnja ili ljubomora. Ta potpuna čistoća misli, riječi i djela je nenasilje; ne samo čistoća, već sklad sve troje. To je istinsko nenasilje.

Bog je čist, miran i nepromjenjiv

Što je onda istina? Istina ostaje nepromijenjena u sva tri vremenska razdoblja, prošlosti, sadašnjosti i budućnosti, *trikālabadhyam satyam*. I Bog, slično tomu, ostaje nepromjenjiv u sva tri vremenska razdoblja. Zato Boga nazivamo pravim oblikom bitka, svijesti i blaženstva, *sat-cit-ānanda*. *Sat* znači bitak, *cit* znači svjesnost. Kombinacija bitka i svjesnosti je blaženstvo, *ānanda*. *Sat* je nepromjenjiv oblik Boga. Bog je bez oznaka; On uopće nema nikakvih obilježja; kod Njega nema odstupanja. Njegova priroda je nepromjenjiva. Riječi i djela se mogu mijenjati, ali srce ne može. Ponekad se Svami možda pretvara da grdi dječake, ali u Njegovom srcu nema nikakve ljutnje.

Vi tumačite stvari ravnajući se po svojim osjećajima. Za onoga čiji je um postojan, istinsko Sebstvo, *ātman*, je čisto, nepomućeno. Kako? Kada je voda mirna i nema vjetra, možete u njoj jasno vidjeti odraz Sunca. Kada ima vjetra i voda je u pokretu, izgleda kao da se i sam odraz Sunca u njoj kreće. Slično tomu, onima kolebljivog uma se čini da se i Bog kreće ili mijenja. Znajte da se Bog niti kreće niti mijenja. U pokretu je samo odraz, ne i Sunce. Pomiče li se Sunce? Ne, samo se

tako čini zbog utjecaja vjetra na površinu vode. Kolebljiv ljudski um vidi promjenu u nepromjenjivom Bogu. Štoviše, ako je voda prljava i puna blata, čini se da je i Sunce koje se u njoj odražava također prljavo. Je li Sunce prljavo? Nije! Bog je sama čistoća. Prljavština je u vašem srcu. Srce vam je puno loših misli i ružnih osjećaja i zato u Bogu vidite prljavštinu. A Bog je uvijek čist. Bog je uvijek postojan. Bog je uvijek spokojan. Zbog svog vlastitog nečistog i nemirnog uma u Bogu vidite nečistoću ili nepostojanost. Onaj tko u sva tri vremenska razdoblja ostaje isti, jest Bog.

Zatim svjesnost, *cit*. *Cit* znači potpunu svjesnost. Vi kažete: “ Pročitao sam mnoge svete tekstove; dakle, velik sam intelektualac. Ja sam mudar.” Kakvo je to znanje? Što to vi nazivate mudrošću? Smatrate da se mudrost sastoji u poznavanju suštine svih svetih tekstova. No, sveti tekstovi daju samo minimalno znanje. Stoga, nitko ne može reći da je stekao potpunu mudrost čitanjem Veda, upanišada i Brahma Sūtre. Od beskrajne mudrosti vi dobivate samo mali dio. To nije potpuna mudrost. To nije potpuna svjesnost. Kad saznate što je svjesnost, shvatit ćete da je ona sveukupno znanje, potpuna mudrost.

(Svami u ruci drži rupčić ali pokazuje samo mali dio njega.) Kada ovako držim rupčić i pitam vas: “Što je ovo?”, vi ćete reći: “To je komadić tkanine.” Osjećate se važnima samo zato što ste prepoznali da se radi o komadiću tkanine. To nije svjesnost. Što je ovo? Ovo je rupčić. Kada ga Ja razmotam i upitam: “Što je ovo?”, vi ćete reći: “Rupčić!”, Ako vam je poznat samo mali dio tog velikog rupčića, može li se to nazvati sveukupnim znanjem? Ne, pokušajte steći potpunu mudrost.

Samo Bog ima potpunu mudrost, nitko drugi. Ona je poput beskrajnog svemira ili neba. Što označava beskrajni ocean i beskrajno nebo? Nebo je beskrajno, ocean je nedokučiv. Koje su boje? Plave. Jedno je beskrajno, drugo je nedokučivo. Zato se čini da su plave boje. Zato je i u opisu Boga, Njegova koža plave boje. Što podrazumijevate pod plavim? Da se rodio plave boje, stavili bi Ga na izložbu. To nije ono što se podrazumijeva pod plavom bojom. Nitko ne može razumjeti Božje sposobnosti i mogućnosti, nitko ne može pojmiti Njegovu dubinu. ... odakle se riječi zajedno s umom uzaludno odbijaju ne shvaćajući Ga, *yato vacho nivarthanthe aprapya manasa saha*. Dakle, Boga se ne može opisati riječima i ne može razumjeti umom.

Spoj bitka, *sat*, i svijesti, *cit*, čini blaženstvo, *ānanda*

Bog je vječan i obdaren sveukupnom mudrošću. Kad spojimo te dvije Božanske osobine, vječnost i mudrost, dobijemo trajno blaženstvo. Što podrazumijevate pod trajnim blaženstvom? Ono ostaje onakvo kakvo jest; nikad se ne mijenja. Da bismo stekli takvo blaženstvo, trebalo bi u svom srcu ustoličiti Boga koji je sam oblik istine, *sat*. Tada će našim mislima zavladati blaženstvo. Svijest o božanskom obliku Boga je *cit*. Kad spojimo to dvoje, blaženstvo će se pojaviti samo od sebe. Kako? *Sat* je poput šećera. Svojstvo šećera je slatkoća. Tko god ga okusi reći će da je sladak. Osoba koja je oboljela od malarije možda neće moći uživati u njegovoj slatkoći. Ali svaka zdrava osoba potvrdit će da je sladak. S čim god da pomiješate šećer, pripravak će biti sladak. Pomiješate li ga s rižinim brašnom, ili nekim drugim, on će ga zasladiti. Brašno od riže nije slatko ali poniješano sa šećerom će to postati. Ljubav koja je prisutna u svima slatka je poput šećera. Odakle dobivate ljubav? Ona dolazi od Boga. Ona je odgovor, odraz i odjek Boga u svima. Priroda ljubavi je slatkoća. To je *sat*. Što god činili, ona se nikada neće promijeniti. Njezina slatkoća ostaje onakva kakva jest. To je *sat*.

Sljedeća je svjesnost, *cit*. Što podrazumijevate pod svjesnošću? Ona nema vlastitog okusa; poprimit će okus onoga s čime se miješa. Ona je poput vode. Ako razmutite sol u vodi, voda će postati slana. Ako u vodi rastopite šećer, ona će biti slatka. Ako joj dodate nešto gorko, i ona će sigurno biti gorka. Voda sama po sebi nema nikakvog okusa. Voda uvijek ostaje voda. Ali zbog supstancije s kojom se miješa njezin se okus mijenja. Ako povežete svjesnost, *cit*, sa svjetovnim osjećajima, sigurno ćete izgubiti mir, naići na nevolje i poteškoće i pretrpjeti gubitak. Ne, ne. Nikada ne povezujte *cit* sa svjetovnošću. Povežite *cit* sa *sat*. Tek ćete tada doživjeti blaženstvo, *ānanda*. Ovdje je šećer i ovdje je voda. Šećer je šećer, voda je voda. Ali kada ih izmiješate, nisu ni šećer ni voda. Oni postaju sirup. Slično tome, kada se povežu *sat* i *cit*, nastaje blaženstvo, *ānanda*. To je božansko obilježje bitka- svijesti- blaženstva, *sat-cit-ānanda*. Kako ćete postići to blaženstvo? Spajanjem *sat* i *cit*. To nije svjetovna sreća. To je božansko blaženstvo. Tada će sve u vašem životu imati božansko blaženstvo. Dakle, Bog ima tri obilježja koja su trajna: bitak- svijest- blaženstvo, *sat-cit-ānanda*.

Čovjek je riznica svih vrlina

Božanske osobine su nepromjenjive, vječne. Mijenjaju se samo ime i oblik. Tko vam je dao oblik? Vaši roditelji su vam ga dali. Tko vam je dao ime? Vaši roditelji su vam ga odabrali. Niste se rodili s njim, dobili ste ga nakon rođenja. Bog je stvorio glinu i vodu. Lončar je pomiješao glinu s vodom i izradio posude raznih oblika i imena. Slično tomu, roditelji stvaraju vaš oblik. Ali taj oblik dobiva svjesnost, *citśakti*, od Boga. Ta svjesnost u vama je božanska. Lonci se mogu razbiti, imena i oblici mogu se promijeniti; oni nisu trajni. Tijelo može umrijeti. Ali božanska svjesnost koja u njemu prebiva je neuništiva. Imena i oblici nisu trajni. Bog je vječan. Njegovo je ime vječni univerzalni Apsolut, *saccidānanda*. Kako možete doseći vječni univerzalni Apsolut, *saccidānanda*? U tome možete uspjeti samo ako upoznate svoju vrijednost i dosljedno slijedite ispravni put. Vaš bi govor trebao vjerno izražavati vaše unutarnje osjećaje. Nemojte ih skrivati ili prikrivati da biste nekoga zavarali. Kad skrivate svoje unutarnje osjećaje, oni se kvare u vama. Zato osjećaje treba izraziti govorom. A ono što se govori treba i raditi. To je istina, ispravnost i mir.

Mir se odnosi na um, ispravnost se odnosi na tijelo, a istina se odnosi na govor. Istina je sam dah čovjeka. Ta istina je izvor svjetlosti. Ona bi trebala obasjati vaše srce poput Sunčeve svjetlosti. Ponekad se pojave oblaci. Ali nemojte mijenjati svoje gledište zbog tih oblaka zablude. Sunce sja blistavim sjajem. Zbog teških oblaka koji su se navukli vi ne vidite Sunce. Možete li zanjekati postojanje Sunca ako ga ne možete vidjeti? To su prolazni oblaci, ne trajni. Kad se oblaci razidu, ponovo ćete vidjeti Sunce.

Vaše je srce nebo. Istinsko Sebstvo, *ātman*, je Sunce koje sja. Vaši osjećaji i misli su oblaci. Ponekad ima puno oblaka; zbog njih ne vidite Sunce. Tada mislite da Sunca i nema. Pričekajte malo. Nemojte žuriti. Budete li žurili, tama će natkriti cijelu vašu budućnost. Zato budite strpljivi. Nemojte žuriti. Žurba donosi gubitak. Gubitak stvara brige. Zato, ne žurite., *Haste makes waste. Waste makes worry. So, do not be in hurry.* Nikada nemojte žuriti. Čekajte strpljivo i mirno. Nemojte mijenjati svoj cilj; usmjerite se prema njemu i usredotočite se na njega. Razvijajte životnu snagu, *prāna śakti*, i snagu meditacije, *dhyāna śakti*. Tada vas ništa neće pokolebati. Usredotočite se na istinsko Sebstvo, *ātman*. Kad se razidu oblaci

zablude, ugledat ćete sunce *atmana*. Ne posustajte i nemojte odustati od usredotočenosti samo zato što su se pojavili oblaci. Sve što postoji doživite s božanskim osjećajima ne mijenjajući pri tom svoje gledište. Tek ćete tada imati mir i sigurnost. Nema drugog načina da se steknu vrijednosti poput istine, ispravnosti, ljubavi i mira. Sve se one nalaze u omotaču hrane, *annamayakoša*, omotaču životne snage, *prānamayakoša*, misaonom omotaču, *manomayakoša*, omotaču mudrosti, *vijñānamayakoša*, i omotaču blaženstva, *ānandamayakoša*, u vama samima.

Mir, *śanti* dolazi iz omotača životne snage, *prānamayakoša* i misaonog omotača, *manomayakoša*. Istina, *satya*, dolazi iz omotača mudrosti, *vijñānamayakoša*, a ispravnost, *dharma*, iz omotača hrane, *annamayakoša*. Ljubav se doživljava kroz misaoni omotač, *manomayakoša*, i omotač blaženstva, *ānandamayakoša*, a nenasilnost, *ahimsā*, proizlazi iz omotača blaženstva, *ānandamayakoša*. Čovjek ima tri vrste tijela: grubo, *sthula*, suptilno, *sūkṣma* i uzročno (casual), *kāraṇa*. Fizičko tijelo je grubo. Oblikuje ga omotač hrane, *annamayakoša*. Ono je poput gume teretnog vozila. Ako ju napunite zrakom, napuhat će se. Ako puno jedete dobit ćete na težini. Jedete li manje, smršavit ćete. Ali možete se pitati kako je moguće da to inertno tijelo raste. Možete reći da ono i nije inertno jer se može povećati. To nije točno. Evo jednog malog primjera. Svakodnevno metete kuću. Ako mjesec dana skupljenu prašinu odlažete u neku jamu, dobit ćete hrpu prašine. Ta hrpa se povećava jer svaki dan dodajete novu količinu. Dakle, i tijelo je poput jame. Puniti ga kolačićima, *idli*, varivom od leće, *sambar*, i svim mogućim vrstama hrane. Ako mu težina raste zbog prekomjernog uzimanja hrane, to se ne događa zbog moći svjesnosti, *caitanya śakti*. Dakle, omotač hrane, *annamayakoša*, oblikuje grubo tijelo, *sthula deha*. Sljedeće je suptilno tijelo, *sūkṣma deha*. Njega oblikuje omotač životne snage, *prānamayakoša*, misaoni omotač, *manomayakoša*, i omotač mudrosti, *vijñānamayakoša*. Što je uzročno tijelo, *kāraṇa deha*? Ono je uradak omotača blaženstva, *ānandamayakoša*, i svjedok je svega.

Stoga, ispravnost, mir, ljubav i nenasilnost nije moguće uvesti ili izvesti. Oni su u vama. Ako se iskreno potrudite, oni se u vašem životu mogu očitovati sami od sebe. Nema na ovom svijetu toga što ne postoji i u ljudskom biću. Sve je u njemu. I božanskost je u njemu. No čovjek bi trebao razviti svijest o tome da je božanskost u njemu prisutna u mnogim oblicima. Ona je prisutna u grubom tijelu, suptilnom

tijelu i kauzalnom tijelu. To je stalna integrirana svjesnost koja je nepromjenjiva. Ta svjesnost je *cit*. Ta svjesnost se nalazi u našim riječima, u našim djelima, u našim osjećajima i u svakom dijelu našega tijela. Bez svjesnosti ne možete živjeti čak ni trenutka. Ta je svjesnost sam oblik Boga. Ako razumijete i proučavate ova duhovna načela, i primijenjujete ih, imat ćete božansko blaženstvo.

-Bhagavānov govor održan u Sai Sruthi, Kodaikanal, 12. travnja 1993. godine

PROSLAVA BHAGAVĀNOVOG 91. ROĐENDANA

Izješće

Veliko mnoštvo poklonika okupilo se u Prasanthi Nilayamu iz svih dijelova svijeta kako bi iskazali svoje poštovanje Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi u svečanoj prigodi proslave Njegovog 91. rođendana. Proslava, koja je trajala tjedan dana, započela je 18. studenog 2016. godine svečanom povorkom kočija, *rathostavam*, i obredom nebeskog vjenčanja Sīte i Rāme, *Sita Rama Kalyānam*, da bi završila 23. studenog 2016. godine obredom s ljuljačkom, *jhūlā mahotsava*. Na proslavu je stigao i veliki broj uglednika, među kojima i gospodin Jagat Prakash Nadda, savezni ministar zdravstva i obiteljske skrbi, gospodin Palle Raghunatha Reddy, ministar za informiranje i odnose s javnošću, informacijsku tehnologiju i komunikacije u državi Andhra Pradesh, gospodin Raghava Rao Sidda, ministar transporta, cesta i gradnje u državi Andhra Pradesh, gospodin Augusto Monitel, veleposlanik Venezuele u Indiji, gospodin K. N. Rai, predsjednik zakonodavne skupštine Sikkima i dva ministra iz Sikkima, gospodin G.M. Gurung, ministar za ceste i mostove, kulturu i kulturnu baštinu i gospodin A. K. Ghatani, ministar zdravstva, ljudskih prava, obiteljske skrbi te informiranja i odnosa s javnošću.

NEBESKO VJENČANJE SĪTE I RĀME SITA RAMA KALYANAM, I POVORKA KOČIJA, RATHOTSAVAM

Nebesko vjenčanje božanskog para Sīte i Rāme, *Sita Rama kalyanam*, koje je održano 18. studenog 2016. godine ujutro obilježilo je svečani početak proslave

91. rođendana Bhagavāna u Prasanthi Nilayamu. Održano u prekrasno ukrašenoj Sai Kulwant dvorani za mir i dobrobit svijeta, ovo nebesko vjenčanje objedinilo je štovanje kipova i obred razmjene cvjetnih vijenaca te vezanje ogrlice sreće, *mangalasūtra*, oko Sītinog vrata uz pjevanje vedskih mantri i milozvučne note Nadaswaram glazbe. Izveden je i sveti obred, *yajñā*, koji je predstavljao sveti obred s vatrom vezan uz vjenčanje koji je završio davanjem završnih prinosa, *pūrnahuti*, u 9.30 sati.

Po završetku obreda nebeskog vjenčanja, kipovi Rāme, Lakšmana, Sīte i Hanumāna, kao i kip Gospoda Kršne, odneseni na Vrata Gopuram gdje je kip Gospoda Kršne podignut na ukrašenu kočiju. Velika povorka, predvođena glazbenicima i studentima koji su pjevali Vede, otpratila je potom kipove do mjesta posljednjeg počivališta Svamjevih roditelja, *Pedda Venkama Raju Kalyana Mandapam*. Dok se povorka polako kretala prema odredištu, brojni stanovnici Puttaparthija okupljali su se i razbijali kokosove orahe pred kočijom nudeći kipovima *arati*. Nakon obavljenog zadatka, povorka se vratila u dvoranu Sai Kulwant. U međuvremenu se pjevanje *bhajana* u dvorani nastavilo i završilo izvođenjem *aratiya* u 10 sati.

Koncert instrumentalne glazbe

Koncert karnatske glazbe (klasična glazba s juga Indije) za Bhagavānu su u večernjim satima održala dva uvažena glazbenika, gospodin G. D. Phani Kumar na flauti i gospodin D. V. K. Vasudevan na violini. Počevši recitalom “Vatapi Ganatim – Pozdravljamo Ganapatija”, izveli su cijeli niz klasičnih karnatskih skladbi među koje su uvrstili “Endaro Mahanubhavulu – Mnoge su velike duše, ja se klanjam svima njima”, “Raghuvamsa Sudhambudhi Chandra – O, lutaj do nektarskog oceana roda Raghua”, “Nagumomu Ganaleni – Bez tvog nasmiješenog lica, nesretan sam“, nakon čega je uslijedila sjajna Thillana. Svoj su prekrasan koncert završili *bhajanom* “Manasa Bhajare Gurucharanam”.

DAN ŽENA

Dan žena proslavljen je u Prasanthi Nilayamu 19. studenog 2016. godine, što je zahtijevalo veće sudjelovanje žena u služenju i u događanjima duhovnog karaktera. Tog dana su sve programe u Prasanthi Nilayamu vodile žene.

Predavanja uglednih govornica

Jutarnji dio programa počeo je u 8 sati pjevanjem *Veda* u izvedbi studentica kampusa u Anantapur. Zatim se povorka žena iz Yajur mandira uputila prema dvorani Sai Kulwant; predvodio ju je orkestar kampusa u Anantapur. Slijedilo je paljenje svjetiljke ispred portreta Majke Easwaramme koji je krasio pozornicu usred prekrasnih cvjetnih dekoracija. Dok je orkestar izvodio duhovnu glazbu, starije gospođe koje su došle u povorci izražavale su svoje poštovanje Bhagavānu i Majci Easwarammi.

Nakon uvodnog pjevanja *Veda* u izvedbi studentica kampusa Anantapur, okupljenima su se obratile tri govornice. Prva je govornica bila gospođa Cherthana Raju, članica upravnog odbora Sri Sathya Sai Easwaramma zaklade za dobrobit žena. Govoreći o dragocjenom doprinosu žena u društvu, pozvala ih je da žive pošteno i skromno, držeći se ljudskih vrijednosti ljubavi i suosjećanja i igraju veću ulogu u služenju čovječanstvu i planetu Zemlji, za čim postoji velika potreba u sadašnjim burnim vremenima. Druga je govornica bila gospođa Suniti Khastagir. Osvrćući se na važnu ulogu žena u oblikovanju društva, ona je naglasila važnost nesebičnog služenja koje, kazala je, predstavlja najbolje oružje za preobrazbu pojedinca koja vodi do preobrazbe društva. Posljednja govornica u ovom dijelu programa bila je gospođa Dana Gillespie koja se prisjetila učenja koja je primila od Bhagavāna i pozvala žene da igraju igru života i budu sretna. Na kraju je otpjevala pjesmu “Start the Day with Love – Započni dan s ljubavlju”. Potom je uslijedilo pjevanje *bhajana* koje je završilo izvođenjem *aratija* u 10 sati.

Još jedno poticajno predavanje održala je poslije podne gospođa Aswathi Thirunal Gowri Lakshmi Bayim, princeza kraljevske obitelji Travancore, poznate po svojoj potpunoj predanosti gospodu Padmanabha iz hrama Sri Padmanabhaswamy u Thiruvananthapuramu. Prateći svoj nadahnuti govor stihovima iz svetih tekstova na sanskritu, učena je govornica istaknula da je put predanosti, *bhakti*, najjednostavniji i najlakši put do ostvarenja Boga. Ona je ispričala i nekoliko priča iz *Purana* o snazi predanosti, *bhakti*, te završila svoj mudri govor poklonstvenom pjesmom, *kirtanom*, “Hare Rama Hare Rama Rama Hare Hare” na koju su okupljeni poklonici odgovarali zborskim pjevanjem.

Koncert poklonstvene glazbe

Nakon ovog poticajnog govora uslijedio je nebeski nadahnut koncert karnatske glazbe u izvedbi čuvenih pjevačica, Shanmukhapriya i Haripriya, poznatijih kao Priya sestre. Započevši svoj nastup skladbom posvećenom Božanskoj majci “Jai Jai Durga”, nadareni iiskusni duo poveo je slušatelje na rajsko putovanje prekrasnom izvedbom *bhajana*, *kirtana* i poklonstvenih naslova, poput “Manasa Bhajare gurucharanam“, *Pozdravljam lotosna stopala Saija*, “Jai Maa Jai Maa Jahadeeshwari SaiMaa“, *Pozdravljamo Saija, majku univerzuma*. Svoj očaravajući nastup pjevačice su završile poznatom skladbom “Bahmamokkate“, *Bog je jedan*.

Izuzetni plesni nastup

Velika zavšnica proslave Dana žena bio je multimedijalni plesni potpuri u izvedbi učenika osnovne škole Sri Sathya Sai. Bio je to za gledatelje očaravajući doživljaj u trajanju od 40 minuta dok su djeca u svjetlucavim kostimima izvodila prekrasne plesove u čemu su do izražaja došla glavna Bhagavānova učenja. Uslijedio je program *bhajana* koji je završio izvođenjem *aratija* u 19.30 sati.

PREDAVANJA O BHAGAVĀNOVIM UČENJIMA

Kao sastavni dio proslave Bhagavānovog 91. rođendana mnogi su ugledni predavači govorili o božanskoj misiji Bhagavāna i Njegovim učenjima. U tom smislu, 20. studenog 2016. godine održana su dva predavanja. Prvo je održala gospođa Petra Van Kalinovsky, predsjednica Zone 7 Sri Sathya Sai međunarodne organizacije. Govoreći o svojim iskustvima vezanim uz Bhagavānovu sveprisutnost, ona je rekla da se Bhagavānovu božansku ljubav može svugdje doživjeti jer ona prožima cijeli univerzum. Pozvala je sve da dožive Bhagavānovu sveprisutnost predajući Mu se bezuvjetno i da uvijek budu spremni raditi u Njegovoj misiji kao Njegovi instrumenti. Drugi je govornik bio gospodin Alex Granya, nacionalni koordinator služenja u Sjedinjenim Američkim Državama koji je podsjetio poklonike da je ljubav središnja Bhagavānova poruka i pozvao ih da žive Njegovu poruku služeći čovječanstvo jer je služenje ljubav na djelu.

Još jedan poticajni govor održao je gospodin Anil Kumar Kamaraju, ujutro 21. studenog 2016. godine. Dijeleći dragocjena učenja i poruke koje je naučio uz Bhagavānova lotosna stopala uvaženi je govornik pozvao sve da se u životu drže puta ispravnosti, *dharma*, i primjenjuju učenja Bhagavāna koji je u ljudskom liku

došao na zemlju kako bi obnovio *dharmu*. Podsjetio je poklonike da je sklad misli, riječi i djela nešto što je u životu najvažnije i što je čovjeka oplemenilo.

Sri Sathya Sai seva organizacija iz države Andhra Pradesh i Telangana nabavila je dva pokretna medicinska vozila, uz postojećih deset, kako bi se zadovoljilo medicinske potrebe seljana na udaljenim područjima. Povjerenici Središnje zaklade Sri Sathya Sai pokazali su vozila tijekom jutarnjeg programa *bhajana*.

PROSLAVA SREBRNOG JUBILEJA SSSIHMS

Srebrni jubilej Sri Sathya Sai instituta za više medicinske znanosti, Prasanthigram, proslavljen je u Prasanthi Nilayamu 20. i 21. studenog 2016. godine. Proslava je započela poslije podne 20. studenog 2016. godine riječima dobrodošlice gospodina S.S. Nagananda, povjerenika Središnje zaklade Sri Sathya Sai. Izražavajući toplu dobrodošlicu glavnom gostu, gospodinu Jagat Prakash Naddi, saveznom ministru zdravstva i obiteljske skrbi, i drugim dostojanstvenicima i poklonicima, gospodin Naganand je govorio o pojedinostima izvanrednog razvoja bolnice tijekom zadnjih 25 godina. Uvaženi je govornik napomenuo da je taj Institut sjajan primjer kako i najbolje medicinske usluge mogu biti potpuno besplatne bolesnim ljudima, pripadali oni višem ili nižem staležu, bili bogati ili siromašni. Nadovezujući se na ovo izlaganje, doktorica Neelam Desai je navela da Institut po Bhagavānovoj zapovijedi svima besplatno pruža ultra moderne medicinske usluge za razliku od prevladavajuće komercijalizirane medicinske profesije na drugim mjestima. Govoreći o Bhagavānovoj zdravstvenoj misiji, doktorica Desai je napomenula da je put koji nam je On pokazao najbolje rješenje pitanja zdravstvene zaštite.

Nakon tih govora, ravnatelj Nacionalnog akreditacijskog odbora za zdravstvo i bolnice (NABH), dr. B. K. Rana, predao je prestižnu potvrdu o akreditaciji doktoru Gurumurthyju, ravnatelju SSSIHMS. Pet starijih liječnika je nakon toga dobilo priznanja za svoje izuzetno služenje u zdravstvenoj misiji Bhagavāna. To su: dr. Neelam Desai, dr. Ramnath Iyer, dr. P. K. Dash, dr. C. K. Reddy i dr. Venkata Raghava Reddy.

Skupu se zatim obratio i glavni gost, gospodin Jagat Prakash Nadda. Uvažavajući veliki napredak kojeg je Institut ostvario u pružanju medicinskih usluga bolesnima tijekom zadnjih 25 godina, uvaženi je govornik naglasio da visoki standardi koje

Institut održava pokazuju kako se najbolje može služiti čovječanstvu. Gospodin Nadda je također govorio o pohvalnom naporu kojeg je uložila Sri Sathya Sai središnja zaklada da se Bhagavānova božanska misija nastavi održivim ritmom čak i u fizičkoj odsutnosti Bhagavāna.

Predstava u izvedbi osoblja Instituta

Kao sastavni dio proslave srebrnog jubileja Instituta, zaposlenici su 21. studenog 2016. godine izveli predstavu pod naslovom “SSSIHMS – Sri Sathya Sai je srce medicinske znanosti”. Predstava je bila multimedijalni prikaz impresivnog razvoja Instituta od njegovog osnutka, 1991. godine. Kroz obilje priča, predstava je pokazala kako rade različiti odjeli Instituta i prikazala visoke standarde koje ondje održavaju. Predstava, koja je počela prekrasnim plesnim nastupom djece zaposlenika Instituta, završila je izvođenjem *aratija* u 19 sati, nakon kratkog programa *bhajana*.

SVETKOVINA BHAGAVĀNOVOG 91. ROĐENDANA

Svetkovina Bhagavānovog 91. rođendana održana je 23. studenog 2016. godine u blistavo osvijetljenoj i prekrasno ukrašenoj dvorani Sai Kulwant. Program je počeo u 8 sati ujutro svetim vedskim pjesmama koje su umilnim tonovima Nadaswarama (klasične indijske instrumentalne glazbe) i Panchavadyama (hramske glazbe) pratili studenti.

Program poklonstvene glazbe: *Guru Vandana*

Nakon toga je uslijedio program poklonstvene glazbe pod nazivom “Guru Vandana“, *Štovanje duhovnog učitelja*, u izvedbi polaznika Bhagavānovih obrazovnih ustanova koji su u potpunosti otvorili srca kako bi izrazili ljubav i zahvalnost svom voljenom vrhovnom učitelju, *sadguru*, Bhagavānu Babi. Započevši prizivnom molitvom, “Sainathaya Namostute”, uz koju su svoje pobožne pozdrave, *pranāma*, ponudili Bhagavānovim lotosnim stopalima, oni su cijeli prostor ispunili poklonstvenim žarom svojom osjećajnom izvedbom cijelog niza dirljivih skladbi. Među tim kompozicijama se našla i posebno skladana hinduistička pjesma “Pyari Maa, Is Dilke Har Kana Mein Tera Naam“, *O!*

Božanska majko, Tvoje ime odzvanja u svakom kutku mojega srca, vječna, dobro poznata pjesma “Why Fear When I am Here“, Čemu strah kada sam Ja ovdje, i Qawali (sufijska pobožna pjesma) koju je Bhagavān često volio čuti, “Sai Ke Darbar Mein”.

Objava Godišnjeg izvještaja Središnje zaklade

Nakon ovog ganutljivog glazbenog programa poklonstvene glazbe uslijedila je pozdravna riječ gospodina V. Srinivasana, povjerenika Središnje zaklade Sri Sathya Sai. Govoreći o Puttaparthiju kao domu i odredištu svih Bhagavānovih poklonika, uvaženi je govornik svima uputio toplu dobrodošlicu, među kojima i predsjedniku Skupštine Sikkima i ministrima Vlade Sikkima koji su svojom prisutnošću uveličali ovu prigodu. Povjerenici Središnje zaklade Sri Sathya Sai su nakon toga objavili Godišnji izvještaj (2015./16.) o radu Zaklade. Dajući pregled Godišnjeg izvještaja, gospodin S. S. Naganand, povjerenik Središnje zaklade Sri Sathya Sai, naveo je statističke podatke o prihodima i rashodima Zaklade te izdvojio najvažnije aktivnosti tijekom prošle godine. On je također upoznao skup s imenima trojice novih povjerenika Zaklade. To su: gospodin G. S. R. C. V. Prasada Rao, sadašnji tajnik Zaklade, dr. V. Mohan, uvaženi diabetolog iz Chennaija i gospodin Vijaya Bhaskar, bivši izvršni direktor Pričuvne banke Indije.

Besjede uvaženih govornika

Uslijedilo je izlaganje dvojice uvaženih govornika. Prvi od njih, dr. Narendranath Reddy, predsjednik Prasanthi Vijeća Sathya Sai međunarodne organizacije dao je kratak pregled aktivnosti služenja koje se provode u okviru Sai organizacije u raznim zemljama svijeta. Govoreći o poruci i misiji Bhagavānovoj, on je naglasio da je Boga najbolje voljeti tako da se voli cijelo čovječanstvo. Duhovna praksa ljubavi, *prema yoga*, rekao je, najbolja je duhovna praksa, *yoga*. Sljedeći je govornik bio gospodin Nimish Pandya, predsjednik Sri Sathya Sai seva organizacije za područje cijele Indije, koji je poručio svim poklonicima da budu sretni i da usreće one oko sebe. *Stvarni izvještaj o postignućima je onaj koji navodi broj srca koje je netko dotaknuo svojom ljubavlju tijekom godine dana*, rekao je. Govoreći o ulozi mladih u Sai organizaciji, uvaženi je govornik rekao da će oni preuzeti božansku misiju Bhagavāna i dalje je voditi jer mladi ljudi imaju nezamislivu moć.

Bhagavānov božanski govor

U Svom božanskom govoru kojega se čulo preko javnog razglasa, Bhagavān je rekao da će čovjek prepoznati svoju božansku prirodu ako spozna svetost ljudskog života. *Cilj je ljudskog života*, rekao je Bhagavān, *spoznati tu istinu*. Bhagavān je govor završio *bhajanom* “Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram”. Nakon toga je uslijedio program *bhajana* koji je završio izvođenjem *aratija* u 11 sati prije podne. Po završetku jutarnjeg dijela programa ovog dragocjenog dana, svim poklonicima je poslužena Bhagavānova posvećena hrana, *prasād*, u obliku obilnog ručka.

Povorka sa zlatnom kočijom

Večernji se program sastojao od povorke s kočijom i obreda s ljuljačkom, *jhūla mahotsava*. Zlatna kočija, na koju se Bhagavān prvi put popeo 1997. godine, bila je na čelu velike povorke koja je krenula od Ganešinih vrata u 17 sati, prošla oko Prasantni mandira i ušla u dvoranu Sai Kulwant u 17.30 sati. Povorku su predvodili studenti koji su pjevali *Vede* i *bhajane*, a promatrao ju je veliki broj poklonika poredanih uz put kojim se kretala.

Obred s ljuljačkom, *jhūla mahotsava*

Potom je počeo obred s ljuljačkom, *jhūla mahotsava*, uz pratnju flautističkog recitala u izvedbi dvojice izvrsnih flautista, gospodina Shashank Subramanyama i gospodina Rakesh Chaurasia. Ovi nadareni flautisti su svojom uzvišenom izvedbom recitala gotovo sat vremena očaravali okupljene poklonike, što je svečanost uzdiglo do neslućenih visina i označilo sjajnu završnicu veličanstvene proslave Bhagavānovog rođendana. Uslijedio je program *bhajana* koji je završio izvođenjem *aratija* u 18.30 sati.

Mnogi se ljudi nazivaju poklonicima ne razumijevajući značenje i važnost pojma poklonstvo. Poklonstvo ne znači izvođenje obreda i rituala. Istinsko poklonstvo leži u ispunjavanju zapovijedi Gospoda i širenju Njegove poruke. Usprkos brojnim poteškoćama, kralj Hariśchandra nikada nije skrenuo s puta istine. Čovjek mora

Boga slaviti uvijek, kad mu je loše i kad mu je dobro. Na žalost, zbog djelovanja kali yuge ljudi Ga štiju kada je sve u redu, ali Ga kritiziraju kad nešto pođe po zlu.

-Baba

Iz naših arhiva

SLAVITE ISUSA SLIJEDEĆI NJEGOVE IDEALE

Što je sreća? Je li sreća sjediti u ugodnoj rashlađenoj sobi ili jesti ukusnu hranu? Takvo nešto pruža sreću samo na fizičkoj i mentalnoj razini ali ne i na razini istinskog Sebstva, *ātmana*. Prava sreća je povezana s *ātmanom*. Ne biste se trebali bojati poteškoća; one su poput prolaznih oblaka. Ne kolebajte se. Slijedite svoje postojano i nepokolebljivo srce.

Podijelite ljubav sa svima

Za čovjeka je od presudne važnosti u sebi razviti jedinstvo glave, srca i ruku. U tome je pravi značaj Božića. Ustoličite Boga u svojem srcu. Promišljajte Ga i činite dobra djela. Svaku aktivnost smatrajte Božjim djelom i ponašajte se u skladu s tim. Puko hranjenje siromašnih i podjela odjeće potrebitima ne čine nesebično služenje, *sevu*. Zajedno s tim potrebno je njegovati vječnu ljubav. Sve što radimo, od zore do mraka, trebalo bi biti prožeto ljubavlju.

Vi morate širiti Božju poruku. Sretni su oni koji obraćaju pažnju na Njegove riječi. Slušali vas ljudi ili ne, vi svejedno provodite svoju dužnost širenja Njegove poruke. Istinska poruka je poruka ljubavi. Jednako prihvatite i zadovoljstvo i patnju. Podijelite svoju ljubav sa svima. Nema većeg bogatstva od ljubavi.

Tri stadija razvoja čovjeka

U početku je Pavao mrzio Isusa. Jednoga dana, Isus mu se pojavio u snu i ljubazno ga upitao: “Pavle, što sam ti našao učinio, zašto me kritiziraš? Sve tvoje nevolje posljedica su tvojih vlastitih djela. Ja nisam odgovoran za tvoju patnju.” Tada se Pavao preobrazio i postao svet. Na taj je način Isus mnoge grešnike pretvorio u svece. Štujte Isusa na način da slijedite njegove ideale. Isus je ukazao na tri stadija.

Prvi je: “Ja sam Poslanik Božji.” On je želio promicati Božju poruku. Drugi je: “Ja sam Sin Božji.” Sin ima pravo na očevu imovinu. Što je Božje vlasništvo? Istina, Ljubav, Suzdržljivost, Mir i Ispravnost su vlasništvo Boga. Dakle, čovjek treba težiti tomu da stekne te vrijednosti. On treba primjenjivati, iskusiti i promicati te vrline; samo tada zaslužuje da ga se nazove Sinom Božjim. Treći je: “Ja i Moj Otac smo Jedno.” Do te faze se dolazi kada se ostvari načelo jedinstva. Kada je Isus desegnuo tu razinu, nije uopće patio. On je stalno bio u stanju blaženstva i bio je spreman na sve. Čak i prilikom razapinjanja, Isus se je smiješio; znao je da On nije tijelo. Tijelo je osuđeno na propadanje, ali onaj koji u njemu boravi niti se rađa niti umire. Pravo govoreći, onaj koji boravi u tijelu je Sam Bog. Isus je shvatio da je tijelo samo odjeća a On taj koji je nosi.

Utjelovljenja božanske ljubavi!

Gdje god bili, u kojoj god zemlji se našli, ne osvrćite se na religijske razlike. Nemojte odbaciti svoju religiju, ali se oslobodite predrasuda prema drugim religijama. Držite se svoje vjere i svoje tradicije. Kada vam kod ljudi prestanu smetati razlike na religijskoj osnovi, u vama će se razviti ljubav. Kada ljubav raste možete izravno vidjeti Boga. Molitve izgovarane bez ljubavi nemaju učinka. Spoznajte da je ljubav, koja je prisutna u svima, zajednička svima. Ljubav vas je sve okupila. Vrpca ljubavi vas je sve povezala. Ona ujedinjuje, potiče i usrećuje. Zato, razvijajte ljubav.

Izvadci iz Bhagavānovih govora održanih povodom Božića

Sjaj Božanske slave

IZLJEČENJE U SNU

Svami nas može liječiti Svojom riječju, pogledom ili Božanskim dodirom. On također tako liječi i u snovima. Robert je doživio takvo neobično i trajno izlječenje koje je Svami izveo kroz san.

Duže od dvije godine Robert je patio od jakih bolova u vratu zbog pomaknutog kralješka do čega je došlo nakon teške prometne nesreće. Nesreća se dogodila zato što vozač kamiona koji je dolazio iz suprotnog pravca nije dovoljno pričvrstio blok

motora ukrcanog na stražnji dio. Upravo kad se kamion na zavoju približio Robertovom automobilu, blok motora je pao i počeo klizati po cesti udarajući u prednji dio automobila.

Zanimljivo je da sam nekoliko dana prije nezgode imala jako živi san u kojem mi je Svami rekao kako je posuđe u kuhinji previsoko naslagano i da postoji opasnost da će se srušiti. To je dobar primjer sna čije je značenje teško, ako ne i nemoguće, objasniti sve dok se ne dogodi. Kuhinja bi mogla predstavljati život u obiteljskom domu i dobro zdravlje obitelji koje je u opasnosti.

Bolovi su Robertu učinili život nepodnošljivim i praktički ga osudili na samovanje. Prihvaćao je svaku raspoloživu medicinsku mogućnost osim operacije, ali pomoći nije bilo. Bol je i dalje bila neprekidna i jaka. Budući da smo dijelili isti stav kada se radilo o moljenju za osobne potrebe, tražiti pomoć od Svamija nije dolazilo u obzir. Jedne je noći Robert sanjao Svamija. U tom snu, kao i u budnom životu, bolio ga je vrat. Svami je jako snažno pritisnuo vanjsku stranu Robertovog bedra, pričinjavajući mu oštru bol, i rekao: “Znam, automobilska nezgoda. Od sada pa nadalje nema više boli, potpuno izlječenje.”

Robert se odmah probudio iz sna. Ležao je nepokretno, u strahu da bi mogao osjetiti dobro poznatu jaku bol kad se pomakne. Polako je okrenuo glavu na lijevu i desnu stranu, ustao i prošetao. Kada je shvatio da po prvi put u zadnje dvije godine ne osjeća bol, radosno mi je ispričao svoj san.

Robert je dobio najzanimljiviju i najneobičniju potvrdu tog izlječenja nekoliko mjeseci kasnije kada je opet sanjao Svamija. U tom je snu Robert sjedio na verandi u Prasanthi Nilayamu kada mu je Svami prišao i upitao ga je koja je njegova duhovna vježba, *sādhanā*. Robert je odgovorio: “Meditacija, molitva, *japa*, i čitanje duhovnih knjiga.” Tada je Svami rekao da mu je čitanje bilo teško nakon što je u nesreći ozlijedio vrat i oči. I dodao: “Ali, Svami te izliječio.” Robert je odvratio da on to zna i pao je pred Svamjeva stopala, iskazujući tako svoju ljubav i zahvalnost.

Ovaj drugi san nije samo potvrdio izlječenje nego je i otkrio Svamjevu iscrpnu svjesnost. Robert je zbog potresa mozga kojega je zadobio tokom prometne nesreće, bio osjetljiv na jako svjetlo.

Izvadak iz “Divine Lessons from Sathya Sai Baba”(Božanska predavanja Sathya Sai Babe) autorice Diane Baskin

JEDINSTVENI BLJESAK SVAMIJEVE BEZGRANIČNE LJUBAVI

T. G. Krishnamurthy

Ovdje je bila jedna mlada djevojka, rođena u stranoj zemlji i odgojena u tamošnjoj kulturi, koja je začula poziv Gospoda usred zaglušujuće buke svjetovnosti koja ju je okruživala. Ostavila je sve što je imala u vidljivom svijetu i slijedila božanski poziv koji je dolazio iz dubine njezina srca.

Bhagavān je često govorio kako žabe u bari propuštaju priliku vidjeti ljepotu lotosa. S druge strane, pčele dolijeću iz daleka kako bi sisale nektar sakriven u cvijetu. Dopustite mi da vam sada ispriповјedim priču o jednoj takvoj “pčelici” koja je došla iz daleke zemlje, privučena mirisom Bhagavānove božanske ljubavi.

Bilo je to 14. travnja 1976. godine. Toga posebno svečanog dana, oko podne, Bhagavān je otvorio mandir u obliku lingama na mjestu gdje danas stoji preuređen hram Sundaram u Chennaiju. Bhagavān je pozvao petoricu nas u Svoje odaje na prvom katu mandira. Skupinu je činio gospodin Damodar Rao (član Sri Sathya Sai središnje zaklade), gospodin Rayanangar (prvi predsjednik Sri Sathya Sai Seva organizacije na razini države Tamil Nadu), gospodin Manickavasagam i gospodin P. G. Achuthanandan (članovi Sri Sathya Sai zaklade u državi Tamil Nadu) i ja. Toga dana mi je Bhagavān podario milost proglašivši me predsjednikom okruga Madras (Chennai).

Lijepa priča o brojanici izrađenoj od kvarca, *sphatika japamālā*

Bhagavān nam je dopustio da dodirnemo Njegova stopala, *padā namaskār*. Dok smo stajali u Bhagavānovoј sobi primijetili smo da On u svojoj desnoj ruci drži brojanicu, *japamālā*. Ova je brojanica bila drugačija od brojanice koja je izrađena

od plodova rudrakše, koji izgledaju kao bobice, a koju obično koriste sljedbenici nedvojstva, *advaita*, pa čak i drugačija od vrste brojanice zvane tulasi, koju obično koriste sljedbenici kvalificiranog nedvojstva, *viśištādvaita*, koja nam je poznata. Brojanica, *japamālā*, je bila nanizana od sjajnih perli koje su izgledale kao kristali.

Bhagavān nas je počeo ispitivati: “Emi Idi? – Što je ovo?” Neki članovi skupine su odgovorili da je to rudrakša brojanica dok su drugi pretpostavili da se radi o tulasi brojanici. Bhagavān im je rekao da nije ni jedna od njih. Onda je pogledao u mene, najmlađeg člana u skupini, i upitao: “Neeku Telusa? – Znaš li ti?” Ja sam već vidio sličnu brojanicu koja se koristi u crkvama. Sastojala se od blistavih perli nanizanih na konac ružičaste boje. Smogao sam hrabrosti spomenuti Bhagavānu da je to krunica. Bhagavān je to potvrdio. Nije to bila ni rudrakša ni tulasi brojanica. Bila je to brojanica izrađena od kvarca, *sphatika mala*.

Svi smo se u sebi pitali kako se i zašto ta brojanica, *sphatika mala*, našla u Njegovim rukama? Zanimalo nas je kome će je dati, budući da nitko od nas prisutnih nije bio kršćanin. Međutim, oklijevali smo postaviti Mu ta pitanja. Na kraju sam ja smogao snage i upitao Ga zašto je materijalizirao tu brojanicu. Bhagavān je odgovorio da ju nije materijalizirao na način kao što On to obično čini. Otkrio nam je da je krunica stigla u Njegovu ruku s mjesta gdje se ranije nalazila. Nismo bili u stanju dokučiti razliku između materijaliziranja i toga da se nešto našlo u Njegovim rukama. Zamolili smo Bhagavāna da nam to pojasni.

Odgovarajući na naše pitanje, Bhagavān nam je otkrio zaista dojmljiv uvid u život jednog poklonika. Ispričao nam je priču o jednoj gospođi, imena Michelle iz Lyona u Francuskoj; diplomirala je filozofiju na sveučilištu u Parizu i specijalizirala se za proučavanje indijske filozofije. Osjećala je neizmjernu glad za dubljim razumijevanjem indijske filozofije općenito, a posebno filozofije nedvojstva, *advaita*. Međutim, morala je popustiti roditeljskom pritisku i udala se u dobi od dvadeset i šest godina. Među bračnim partnerima su postojale velike teološke razlike, zbog čega su se na kraju razišli. Michelle je odbila prihvatiti alimentaciju i prodala je sve što je posjedovala. Nakon toga se preselila u Pondicherry (sada Puducherry) u Indiji koji je u to doba bio francuska kolonija. Ondje je živjela neko vrijeme kako bi nastavila proučavati filozofiju nedvojstva, *advaita*.

Veličanstveno viđenje Gospoda Śive

Michele je jednom prilikom čula za priobalni grad Nagapattinam, u državi Tamil Nadu, poznatom po hramu gospoda Šive. Svećenik, *purohita*, hrama bio je i stručnjak za ep koji pjeva o slavi Gospoda Šive, *Śiva purāna*. On je redovio držao predavanja na lokalnom, tamilskom jeziku. Michelle je uložila veliki napor kako bi naučila lokalni jezik i bila u stanju pratiti svećenikova predavanja. Dobrovoljno je ponudila hramu svoje usluge i financijsku pomoć. U potpunosti je prihvatila indijski način života, naučila se odijevati u tradicionalnu žensku indijsku odjeću sari i u potpunosti usvojila vegetarijanski način prehrane. Naučila je pripremati hranu na tradicionalni indijski način i obredno nuditi hranu Gospodu Šivi, *naivedya*, da bi ju kasnije dijelila siromašnima kao posvećenu hranu, sveti *prasād*.

Prije svoje smrti, 1935. godine, svećenik je prorekao Michelle da će u dogledno vrijeme moći vidjeti Gospoda Šivu u ljudskom obliku. Michelle je pokrila sve troškove svećenikovog sprovoda.

Nakon toga se vratila u Puducherry i danima pjevala Om Namah Śivaya. Nekoliko godina kasnije netko joj je predložio da posjeti Varanasi, poznat i kao Kasi. Rekli su joj da je to božansko boravište Gospoda Šive. Michelle je otišla u Varanasi s velikom nadom da će se naći licem u lice s Gospodom Šivom u ljudskom liku. Njezino traganje ju je dovelo do mnogih mudraca, *sādhu*, i svetaca. Međutim, njezina nada je ostala neispunjena. Jednoga je dana naišla na mudraca koji joj je savjetovao da se vrati u Puducherry. Mudrac joj je prorekao da će ondje dobiti poziv od nekoga tko je utjelovljeni Gospodin Šiva.

Michelle je savjet mudraca primila srcu. Vratila se u Puducherry i nastavila s još većim žarom pjevati ime Gospoda Šive. Klonila se svih koji su živjeli isključivo svjetovnim životom i bila u društvu samo s onima koji su govorili o Gospodu Šivi. Zamislite samo snagu volje te gospođe u dobi od trideset i osam godina, koja je odbacila sve ugone ovoga svijeta i svoj um u potpunosti posvetila promišljanju o Gospodu! Ljudi su je čak smatrali ludom. Zapravo, dok je pričao ovu priču, Sam Bhagavān je spomenuo da je ona stvarno stekla najsvetiju ludost, ludost božanske ljubavi za Gospoda Šivu, *Śiva picchi*.

Poziv je stigao 1969. godine. Netko je rekao Michelle da je Gospod Šiva došao u ljudskom obliku i da živi u zaseoku Puttapparthi, u državi Andhra Pradesh. U to vrijeme Prasanthi Nilayam nije imao čak ni osnovne životne sadržaje, tako da je

život u ašramu mogao biti jako naporan nekome tko je navikao na pogodnosti zapadnog svijeta. Ali Michelle je odlučno ostala u Puttaparthiju čekajući tri godine da vidi voljenog Gospoda Šivu.

Bilo je to negdje 1972. godine, kada je Michelle već bila jako razočarana time da još uvijek nije blagoslovljena božanskim viđenjem za kojim je toliko žudjela. Bol je sada već bila gotovo nepodnošljiva. Ona se više nije mogla nositi s usamljenošću i “crnom noći duše”, kroz što tragatelj na duhovnom putu, *sādhaka*, neizbježno prolazi tijekom duhovnog putovanja. Upravo kad se počelo činiti da je njezino životno traganje uzaludno, milostivi je Gospod odlučio skinuti zavjesu privida.

Bhagavān je blagoslovio Michelle pozivom na razgovor. “Vidiš...”, rekao je On pokazujući na Sebe, “Evo Gospoda Šive.” U trenutku kad je pogledala, Michelle je bila blagoslovljena veličanstvenim viđenjem Gospoda Šive. Lik koji joj se toga dana otkrio bio je upravo onakav kakvim Ga je ona uvijek vidjela u svojem srcu. Prikladno je u ovom trenutku podsjetiti da je Bhagavān u pjesmi koju je napisao u djetinjstvu objavio da nije nitko drugi nego Gospod Šiva koji je došao u ljudskom liku! “Gospod Šiva se rodio majci Easwarammi kao njezino četvrto dijete, *Naalgava Garbhamuna sivudu avatarinchaga.*” Cijeli tekst ove pjesme moguće je pronaći u knjizi pod naslovom “Vandana”, u izdanju Odjela za publikacije Zaklade Sri Sathya Sai Sadhana.

Povratak brojanice, *japamāle*, Bhagavānu

Michelle se kupala u Gangi suza koje kao da nisu prestajale teći. Bhagavān je za nju materijalizirao brojanicu, *japamālu*, s perlama od kvarca. Naložio joj je da se vrati u mjesto u kojem je živjela i da nastavi pjevati Om Namah Sivaya kao što joj je savjetovao svećenik, *purohit*, iz Šivinog hrama u Nagapattinamu. On ju je uvjerio da će joj na kraju njezinog životnog puta podariti stalno mjesto u Svom srcu!

Slijedivši Bhagavānovu zapovijed Michelle se vratila u Purucherry i nastavila provoditi svoju duhovnu vježbu, *sādhanu*. Lotosna stopala Gospoda dosegla je 12. travnja 1976. godine. Po njezinoj želji, tijelo joj je kremirano prema vedskim obredima. Bhagavān nas je potom podsjetio da je danas 14. travnja 1976. godine,

točno dva dana da je Michelle napustila svoje tijelo. Obavijestio nas je da se, sukladno zadanom obećanju, Michelle sjedinila s Njim. U tom nam je trenutku Bhagavān otkrio da je zajedno s Michelle i njezina brojanica od kvarca došla k Njemu. I to je bila ta brojanica, *japamālā*, koju je Svami držao u desnoj ruci. Ostavit ću čitateljima da zamisle pravi ushit kojega smo mi petoro u tom trenutku doživjeli!

Razmislimo na trenutak o ovoj prekrasnoj božanskoj igri, *līlā*, između Gospoda i Njegovog poklonika, o kojoj nam je pričao Sam Bhagavān. Ovdje je bila jedna mlada djevojka, rođena u stranoj zemlji i odgojena u tamošnjoj kulturi, koja je začula poziv Gospoda usred zaglušujuće buke svjetovnosti koja ju je okruživala. Ostavila je sve što je imala u vidljivom svijetu i slijedila božanski poziv koji je dolazio iz dubine njezina srca. Michelle je stigla u Indiju 1928. godine odgovarajući na svoj unutarnji poziv. Bhagavān Baba je možda imao samo dvije godine kada je Michelle čula Njegov božanski poziv. Kao i Gospod Kršna, Bhagavān Baba je počeo Sebi privlačiti Svoje poklonike još kao malo dijete.

Žabe u bari su blizu lotosa ali ponekad ne uspijevaju vidjeti njegovu veličanstvenu ljepotu. Ali pčele nepogrešivo dolaze izdaleka kako bi pile nektar. Neka nas Bhagavān blagoslovi mudrošću i odlučnošću da samo za Njim tragamo i postanemo pčele koje ne uživaju ni u čemu osim u Božanskoj ljubavi!

Autor, gospodin T. G. Krishnamurthy, bivši je predsjednik Sri Sahya Sai Seva organizacije u državi Tamil Nadu

35. PROMOCIJA NA SRI SATHYA SAI INSTITUTU ZA VIŠE OBRAZOVANJE

Izvješće

Na Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje (koji ima status sveučilišta) u Prasanthi Nilayamu, održana je 22. studenog 2016. godine 35. podjela diploma.

Kako Sveučilište navršava 35 godina postojanja, ovaj događaj svjedoči da je model obrazovanja, temeljen na ljudskim vrijednostima, na sveučilišnoj razini položio ispit vremena i da se nastavlja usavršavati.

Glavni gost 35. promocije bio je dr. R. Chidambaram, glavni znanstveni savjetnik Vlade Indije i Homi Bhabha profesor na Odsjeku za atomsku energiju. Dr. Chidambaram je visoko cijenjen i višestruko nagrađivan fizičar koji služi u najboljem interesu zemlje već nekoliko desetljeća. Najpoznatiji je po tome što je odigrao značajnu ulogu u programu nuklearnog naoružanja Indije. On je koordinirao pripreme za testiranje za Pokhran-I (1974.) i Pokhran-II (1998.)

Promocija studenata SSSIHL-a (Sathya Sai instituta za više obrazovanje) vrhunski je zamišljena, isplanirana i održana. Svečana povorka koju su predvodili orkestar limene glazbe Sveučilišta u pratnji dva studenta koji su nosili zastave Sveučilišta u istom redu s tajnikom fakulteta (koji je nosio obredno žezlo) stigla je u Sai Kulwant dvoranu iz Yajur mandira u 10.30 sati. U povorci su bili i glavni gost, rektor, prorektor, dekani i voditelji odjela zajedno sa članovima Sri Sathya Sai središnje zaklade i Upravnog odbora.

Nakon uvodnog pjevanja Veda, prorektor, profesor K. B. R. Varma, zamolio je uvaženog rektora, utemeljitelja Instituta, da otvori svečanost. Božanskim glasom Bhagavāna Babe počela je 35. po redu svečana podjela diploma i nagrada.

Obraćanje prorektora

U svojem govoru studentima, prorektor je naglasio kako je Sri Sathya Sai model obrazovanja od velike važnosti u ovom užurbanom svijetu vođenom materijalnim interesima. On je podsjetio na prekretnice koje je Sveučilište napravilo tijekom zadnjih trideset i pet godina. Među njima su porast broja sveučilišnih kampusa (kojih danas ima ukupno četiri), stremljenje prema akademskoj izvrsnosti i usredotočenje na istraživanje temeljeno na potrebama. Istaknuo je ključna istraživačka postignuća u raznim disciplinama tijekom prošle akademske godine kao što je jeftiniji multimodalni mikroskop i mikrobnog gorivne ćelije za obradu otpadnih voda.

Nakon toga je rektor, jurist M. N. Venkatachaliaha, bivši Vrhovni sudac Indije, potvrdio znanstvene stupnjeve za 498 kandidata iz raznih studijskih programa

(prijediplomski, poslijediplomski i profesionalni programi kao i 28 dobitnika zlatne medalje i deset Ph.D. doktora znanosti).

Svečanu podjelu diploma vodio je prorektor, nakon čega su podijeljene zlatne medalje Sveučilišta. Dobitnici su vrijedni studenti, žene i muškarci koji su postigli izvrsnost na fakultetima znanosti, upravljanja i trgovine, ekonomije i humanističkih znanosti tokom akademske godine 2015.-2016.

Riječ glavnog gosta

Nakon toga se prisutnima obratio dr. R. Chidambaram. On je rekao da je za uspjeh svakog zahtjevnog posla od presudne važnosti ekosustav. Pripovijedao je o napretku kojeg ostvaruje u sadašnje vrijeme Vlada Indije na planu opremanja zemlje ekosustavom koji će joj omogućiti da postane razvijena nacija u budućnosti, posebno u oblasti višeg obrazovanja, znanstvenog istraživanja i tehnološkog razvoja.

Napomenuo je da se veliki znanstveni napredak ne smije dogoditi pod cijenu gubitka karaktera. Karakter, rekao je, znači cjelovitost, znači postizanje izvrsnosti u granicama sposobnosti pojedinca, predanost nacionalnoj i društvenoj stvari te pravdi i društvenoj jednakosti.

Indija je sada na dobrom putu da postane “razvijena zemlja”, rekao je. Međutim, mi moramo težiti tomu da njezino gospodarstvo bude temeljeno na znanju. Ako u isto vrijeme uspijemo zadržati naše duhovno i kulturno nasljeđe, Indija će postati “velika zemlja” u punom smislu te riječi, točnije, vratiti veličinu koju je imala u prošlosti. Ima li boljeg mjesta od ovog Instituta za učenje o duhovnom i kulturnom nasljeđu Indije dok stječete znanje iz struke za koju se usavršavate, rekao je na kraju.

Bhagavānov blagoslov

Na kraju su oni koji su završili školovanje bili blagoslovljeni božanskim blagotvornim obraćanjem štovanog rektora, utemeljitelja, Bhagavāna Sri Sathyje Sai Babe. Bhagavān je ukazao na loše okolnosti u kojima su se našli današnji studenti živeći bez smjernica u društvu lišenom dobrote. On je rekao da se pravo

proučavanje čovječanstva temelji na proučavanju čovjeka. Preporučio je studentima da upijaju indijsku kulturu, postanu dobri građani i žive životom koji je prihvatljiv svima. Rekao im je da budu dobri i da druge potiču da krenu svetim putem. Svečanost je završila u 12.45 sati, nakon što je izvedena nacionalna himna i *arati*.

Večernji program

Večernji dio programa počeo je podjelom nagrade Sai Krishna za izvrsnost u poučavanju. Tom se nagradom, koja se svake godine naizmjenično dodjeljuje za uspjeh u oblasti nastave i istraživanja, odaje priznanje pojedincima za postignuća u nastavi i istraživanju u sustavu cjelovitog obrazovanja temeljenog na vrijednostima.

Nagrada Sai Krishna se sastoji od diplome, poklona za uspomenu i novčane nagrade u iznosu od 25.000 rupija. Kad se radi o nastavi, stručnjaci vrednuju poučavanje, mentorski rad i sudjelovanje u izvannastavnim aktivnostima koji doprinose Sri Sathya Sai sustavu cjelovitog obrazovanja. Kriteriji se odnose na broj nastavnih predmeta, godine nastavničkog iskustva, ugradnju vrijednosti u metodologiju poučavanja i povratne informacije studenata o kvaliteti i učinkovitosti nastave.

Rektor Sveučilišta, sudac M. N. Venkatachaliah, čestitao je ovogodišnjim nagrađenim učiteljima, po jednom iz svakog sveučilišnog kampusa:

Kampus u Anantapuru: gospođa Meera Manikkavachakam, docentica, Odsjek za hranu i nutricionističke znanosti

Kampus u Prasanthi Nilayamu: gospodin Siddhartha R., član fakultetskog vijeća, Odsjek za engleski jezik i književnost

Kampus u Brindavanu: gospodin Darhan Gera, docent, Odsjek za matematiku i informatiku

Kampus u Muddenahalliju: dr. B. Chandrasekhar, docent, Odsjek za poslovanje i trgovinu

Predstava “Rang-a-Mohabbat – Boja ljubavi”

Predstava je uvijek važan dio godišnje svečane podjele diploma na Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje. Naš poštovani rektor utemeljitelj bi Sam napisao scenarij i jako se zanimao za izvođenje tih predstava. One su jedinstvene po tome što su ih osmislili i izveli studenti Sveučilišta. Sve ono što čini predstavu, kao što su scenografija, kostimi, maska, glazba i ostalo u potpunosti rade studenti.

U ovogodišnjoj predstavi je na lijep način istaknuta ideja da vjera ima prednost pred iskustvom. Priča prati put ustrajnosti Vijaya, pametnog, talentiranog i ambicioznog studenta koji je imao velike snove.

Kada Vijay postigne najbolji rezultat u državi na ispitu u srednjoj školi, on je već učinio jedan korak prema ostvarenju svoga životnog sna da studira strojarstvo i traži od svojega oca da mu to omogući. No njegov se otac naivno uplete u svjetovne stvari i izgubi cijelu ušteđevinu namijenjenu školovanju sina.

I tako se Vijay počinje boriti kako bi ostvario svoju ambiciju. Priča ističe različite boje ljubavi kojima život osvjetljava Vijaya i pokazuje kako se na kraju sve kockice ipak slože. Predstava prikazuje jedinstvenu preobrazbu Vijaya od arogantnog i ambicioznog maturanta do predanog i poniznog mladog muškarca, preobrazbu do koje može dovesti samo Saijeva ljubav. Odlična režija, savršena gluma studenata i smisleni dijalozi učinili su predstavu dojmljivom.

FORUM BIVŠIH STUDENATA SAI JE SVEPRISUTAN

Dr. Karanam Balasubramanyam

Sai prožima sve.

On je na raspolaganju svojim poklonicima uvijek i svugdje.

On je Gospod koji sve obasipa vjernošću i uvijek ih štiti.

Ova prekrasna pjesma, koju je napisao Svami a govori o Svojoj sveprisutnosti, još uvijek mi je u glavi čak i nakon što sam napustio Parthi još davne 1992. godine.

Čuo sam velik broj božanskih govora, ali nikada se nisam prestao pitati o sveprisutnosti Boga. Pretpostavljam da nisam mogao razumjeti tu činjenicu zbog svoje velike bliskosti s Njim u to vrijeme. Otišao sam iz Indije pet godina kasnije kako bih sudjelovao na znanstvenoj konferenciji koja se održavala u Mendoza, slikovitom gradu u Argentini. Bio sam istinski uzbuđen jer je to trebalo biti moje prvo putovanje u inozemstvo. Kada sam stigao u London zanos mi je splasnulo i osjećao sam se jako usamljenim. U zračnoj luci Gatwick morao sam čekati avion kojim ću nastaviti putovanje.

Mislio sam na Svamija i osjećao se jako loše što sam morao otići iz Indije u vrijeme proslave Njegovog rođendana. Najradije bih se bio odmah vratio kući. S tim mislima u glavi sklopio sam oči kako bih malo odspavao. Kada sam se probudio vidio sam da osoba koja sjedi pored mene čita knjigu na čijoj je naslovnoj stranici prekrasna fotografija voljenog Svamija. Odjednom sam oživio i sva se energija vratila.

Prišao sam čovjeku koji je čitao knjigu i upitao ga je li iz Indije. “Ne,” odvratio je on, ali je bio u Indiji vidjeti Sai Babu. I upitao me kako ja znam za Sai Babu. Rado sam mu ispričao o svojim godinama studija u Puttaparthiju. Rekao sam mu i da putujem u Argentinu. Na moje iznenađenje, rekao mi je da će i on sudjelovati u radu Znanstvene konferencije.

Nakon što sam sletio u Mendoza uživao sam u prekrasnom pogledu na grad koji se nalazi u podnožju velikog planinskog lanca. Kao što je procedura nalagala, telefonom sam odmah potvrdio povratnu kartu i čim sam kazao svoje ime, muški glas s druge strane me je pitao je li moje konačno odredište Bangalore (Bengaluru) u Indiji, na što sam odgovorio potvrdno.

Sljedeće pitanje bilo je poznajem li Sai Babu. Malo sam se zbunio, ali onda sam rekao: “Da”, nakon čega me je čovjek odmah upitao može li se naći sa mnom.

Sa zadovoljstvom sam odgovorio: “Da” i dao mu moju adresu još uvijek ne znajući razlog zašto me želi osobno vidjeti. Muškarac s kojim sam razgovarao telefonom pronašao je mjesto gdje sam odsjeo za manje od sat vremena i odveo me u dućan u kojemu me je čekalo još desetero ljudi, ne da bi sa mnom razgovarali o znanosti nego samo da bi čuli nešto o Bogu, koji nije nitko drugo nego naš Svami. Kad sam

počeo govoriti o Gospodu, jedan od njih je polako otvorio album s raznim fotografijama Svamija i Puttaparthija. Sljedećeg su me dana odveli u Sai centar gdje sam vidio veliku fotografiju našeg voljenog Svamija.

Suze su me oblile kad sam shvatio da je Svami stigao i na ovo mjesto, desetke tisuća kilometara udaljeno od Puttaparthija. Uvidio sam da ne postoji mjesto gdje On nije prisutan. To mi je jasno objasnilo sveprisutnost našeg voljenog Svamija. Shvatio sam da je On svugdje – na svakom mjestu i u svakom trenutku.

Autor je bivši student (magistar znanosti s područja kemije – 1992. godina) Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje, kampus u Prasanthi Nilayamu. On služi kao predsjednik Sri Sathya Sai centra grada Greater Baltimore u državi Maryland, S AD

Chinna Katha

SAMARTHA RAMDAS

Samartha Ramdas rođen je u jednom zaseoku u državi Maharashtra. Roditelji su ga nazvali Narayana. Oca je izgubio kada mu je bilo osam godina. Narayana je bio jako nestašan u djetinjstvu što je njegovoj majci Ranubai pričinjalo puno problema. Čim je napunio 13 godina svi su rođaci savjetovali majci da ga oženi nekom inteligentnom djevojkom. I, tako mu je majka našla djevojku. Kao što je običaj, između mladenke i mladoženje postavljena je zavjesa prije glavnog obreda u kojemu mladoženja vezuje mladenki oko vrata ogrlicu sreće, *mangalasūtra*. Ali kada je zavjesa uklonjena kako bi se moglo izvesti obred, Narayane nije bilo. Ljudi su ga tražili po cijelom selu ali ga nisu mogli pronaći. Nakon što je pobjegao iz svadbenog šatora, *pandal*, Narayana je stigao u područje Pachavati.

Narayana je bio oduševljen što je stigao tamo jer je to bilo mjesto u kojem je Sri Rāma živio neko vrijeme tijekom Svoga progonstva u šumu. Odabravši to mjesto za duhovnu vježbu, *sādhanu*, Narayana je počeo neprestano izgovarati Rāmino ime.

Kako je nestašni dječak poput Narayane mogao postati gorljivi tragalac. Mora da je to bilo zahvaljujući njegovim zaslužnim djelima iz prošlih života. I ne samo to, nakon što je napustio dom, na putu je posjetio Hanumānov hram. Hanumān je bio božanstvo koje je Narayana odabrao još u djetinjstvu. Stojeći ispred kipa Hanumāna, molio je: “Hanumāntha! Podari mi svoju moć i odlike.” Kao dokaz prihvaćanja molitve, blistave zrake svjetla izvirale su iz Hanumānvog kipa i ulazile u tijelo Narayane. Samo zahvaljujući Božjoj milosti obični ljudi mogu postati iskreni tragatelji, a tragatelji postižu samoostvarenje. On je dvanaest godina provodio duhovnu vježbu, *sādhanu*, u Panchavatiju, nakon čega je bio u stanju shvatiti trostruko načelo predanosti poput Hanumāna koji je rekao: “Rāma! U pogledu tjelesne percepcije, Ti si Bog a ja sam Tvoj sluga. Kad se radi o mentalnom opažanju, ti si objekt a ja sam Tvoj odraz. U smislu opažanju istinskog Sebstva, *ātmana*, Ti si ja a ja sam Ti.” U skladu s tim, Narayana je odlučio postati Rāmin sluga, Ramdas, baš kao i Hanumān.

Otišao je iz Panchavatija da bi počeo putovati Bhāratom. U to je vrijeme zemlja bila pod stranom vlašću pa je tradicionalna duhovnost, *sanāthanadharmā*, bila u stanju propadanja. Imajući u vidu tužno stanje u kojem se našla zemlja, Ramdas je počeo narod i vladare poučavati o domoljublju, predanosti Bogu i o potrebi pridržavanja ispravnosti, *dharmi*. Učino je da ime Rāme odzvanja u svim selima i dao poruku: Služenje selima je služenje Rāmi, *grama sevā* je *Rāma sevā*. Nakon nekog vremena, stigavši u državu Maharashtra, bio je sretan kada je primijetio da Shivaji pokušava ondje uspostaviti neovisno kraljevstvo.

Jednog lijepog dana Ramdas je stao ispred palače Shivajia i glasno zamolio: “O, štovani, udijeli siromahu, *bhāvati bhikṣa*.” Shivaji se sjetio što mu je Tukaram rekao ranije: “Ramdas će biti tvoj duhovni učitelj, *guru*.” Stoga je stavio list papira u Ramdasovu posudu za milostinju i rekao: “Swami! Ovim Ti predajem cijelo svoje kraljevstvo.” Ramdas mu je na to odgovorio: “Dragi moj! Ja sam pustinjač koji se svega odrekao. Ne zanima me nikakav imetak. Ali, učini kako ti kažem. Smatraj da je kraljevstvo blagoslov Božji i zato služi ljudima kao predstavnik Boga i budi zaštitnik ispravnosti, *dharme*.”

Jednoga dana Ramdas je poslao Shivajiju tri stvari na poklon – dvije opeke, jedan kokosov orah i vrećicu blata. Što su značili i koja je zamisao bila u pozadini tih

neobičnih poklona? Zašto tražimo kokos? Zato da bismo uživali u slatkoći tog bijelog i nježnog ploda. To je simbol uravnotežene, *sattvičke*, prirode, nježnosti. Kraljevstvom je trebalo vladati uravnoteženim načelima jer će tako ljudi slijediti put uravnoteženosti, *sattva*. Zatim, opeke se koriste za izgradnju kuće. Kao što kuća štiti one koji u njoj borave, kralj mora budno štiti svoje podanike. A blato nas uvijek podsjeća na majku zemlju. Na taj je način Ramdas učinio Shivajija svjesnim njegove dužnosti prema kraljevstvu i podanicima.

Kako je Ramdas stekao ime “Samartha Ramdas”? Odlučan da zaštiti ispravnost, *dharmu*, kamo god pošao, Ramdas je nosio štap u jednoj ruci a luk u drugoj, dok mu je o ramenu visio tobolac sa strijelama. Jednoga dana, kada je hodao obalom rijeke Godavari, naišao je na skupinu učenih ljudi. Obratili su Mu se sa znatiželjom: “Gospodine! Izgledate kao isposnik, *samniyāsin*, a ipak nosite to oružje sa sobom, zašto? Jeste li pripadnik nekog plemena, lovac ili isposnik?” Ramdas je odgovorio: “Ja sam Ramdas. Spreman sam upotrijebiti oružje ako bude potrebno zaštiti ispravnost, *dharmu*.” Tada su ga oni htjeli iskušati izazivajući ga: “Jesi li stvarno u stanju odapeti strijelu? Ako jesi, onda pogodi onu pticu gore u letu.” Ramdas je dobro nanišanio pticu i pogodio ju; pala je mrtva na zemlju. Podrugljivo su mu se nasmijali i prezrivo rekli: “Sramota, sramota! Od tebe se očekuje da budeš pobožan čovjek, *sādhu*. Kako možeš ubiti?” Ramdas je odvratio: “Poštovani! Vi ste tražili od mene da ubijem pticu.” Nastavili su ga ismijavati: “A, tako znači? Pretpostavimo da zatražimo od tebe da jedeš travu, hoćeš li slijepo poslušati? Zar ne koristiš vlastiti um? Moraš se iskupiti za grijeh koji si počinio.” Ramdas ih je tada upitao: “Hoće li nestati grijeha ako se iskupim?” Odgovorili su potvrdno. “A što onda s pticom? Ne bi li nakon iskupljenja ptica trebala oživjeti?”, upitao je Ramdas. Oni su mu odgovorili pitanjem: “Kako je to moguće? To je bila njezina sudbina, *karma*.” Ramdas nije bio zadovoljan tim odgovorom. Sa suzama u očima molio je Gospoda Rāmu: “O, Rāma! Ako je istina da je moja cjelokupna duhovna disciplina bila iskrena, neka ova ptica dobije natrag svoj život. Molim Te, oprosti mi na ovom grešnom i primitivnom djelu.” Ptica je odmah oživjela i odletjela. Ti učeni ljudi koji su ga dosad ismijavali ostali su zapanjeni. Kazali su: “O, veliki! Mi se kajemo zbog onoga što smo govorili o Tebi, žao nam je zbog ponižavajućih riječi. Molimo te da nam oprostiš. Mi smo izravni svjedoci Tvojih sposobnosti. Mogao si pogoditi pticu u letu i bio u stanju vratiti je u život. Ti si

sposoban sve učiniti. Zato Ti dodjeljujemo ime Samartha (moćan, sposoban) Ramdas.”

Samartha Ramdas nije bio ushićen riječima pohvale niti je bio potišten zbog ismijavanja. Nastavio je sa svojom misijom zaštite ispravnosti, *dharme*. Stigao je u sveto mjesto Pandharput i bio na daršanu Gospoda Pandurange. Opjevao je način na koji je Panduranga svojom milošću obasuo Pundariku. Odjednom su mu misli o njegovoj vlastitoj majci u potpunosti ispunile um. Došao je u svoje rodno mjesto gdje je njegova već stara majka željno čekala svojega sina. Kad se vratio, njezina je radost bila neopisiva. Uvjerila se da je to zaista Narayana kojega su narodne mase slavile kao Samarthu Ramdasa i njejoj radosti nije bilo kraja. Ramdas je služio svojoj majci tijekom posljednjih dana njezinog života. Nakon što je ona umrla, obavio je za nju posljednje obrede i nastavio svoju misiju u zaštiti ispravnosti, *dharme*.

Zahvaljujući učenjima Samartha Ramdasa i vladavini Shivajija, ispravni, *dharmički*, život u Bhāratu je obnovljen. Samartha Ramdas je tako postao uzor i ikona u cijeloj Indiji, Bhāratu, zbog svog promicanja predanosti domovini, Bogu i načelu ispravnosti, *dharmi*.

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ GUJARATA

Više od 1000 poklonika stiglo je u Prasanthi Nilayam na dvodnevno hodočašće koje je organizirala Sri Sahya Sai seva organizacija iz Gujarata u trajanju od 30. do 31. listopada 2016. godine. Dana 30. listopada 2016. godine, na dan vesele svetkovine Deepavali, mladi iz okruga Vadodara u državi Gujarat održali su koncert na udaraljka pod nazivom “Tala Vadya Vrinda“ (*Melodija instrumentalne glazbe*) koji je svojom melodijom i ritmom okupljene očaravao duže od 30 minuta. Tema glazbene predstave bila je “Ujedinite se, ostanite ujedinjeni i osjetite božanskost”. Zatim je uslijedio plesni nastup pod nazivom “Dashavatar” koji je prikazao deset utjelovljenja Gospoda Višnua. Ovaj prekrasni plesni program izvela su djeca koja polaze program bal vikas u Gandhi Nagar.

Na svečani dan proslave gujaratske Nove godine, 31. listopada 2016. godine, program je počeo poklonstvenom pjesmom u čast Božanskoj Majci pod naslovom “Sai Sruthi” koju su izvele mlade djevojke iz Gujarata. Zatim je uslijedila prekrasna plesna točka “Saraswati Vandana”, molitva upućena božici učenja, koju su izvele djevojčice koje polaze program bal vikas u Gandhi Nagar. Potom su okupljeni imali priliku vidjeti cijeli niz narodnih plesova iz Gujarata u izvedbi studenata koji polaze Sri Sathya Sai Vidyaniketan u Navsariju. Završna točka programa bila je plesna točka pod nazivom “Mahishasura Mardini”, posvećena Božanskoj Majci, koja je prikazala i razne položaje iz yoge. Ovu izvrsnu predstavu su izveli polaznici Sri Sathya Sai škole iz Surata. Uslijedio je program bhajana koji je završio izvođenjem *aratija*.

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ DRŽAVE TAMIL NADU

Dvodnevno hodočašće u Prasanthi Nilayam organizirala je Sai organizacija iz države Tamil Nadu u trajanju od 5. do 6. studenog 2016. godine, u kojem je sudjelovalo oko 1.000 tamošnjih poklonika. Tijekom svojeg hodočašća poklonici iz države Tamil Nadu pjevali su *Veda* i vodili *bhajane* u dvorani Sai Kulwant. Pored toga, bivši polaznici programa bal vikas iz te države izveli su 5. studenog 2016. godine veličanstveni glazbeni instrumentalni koncert. Svoj nastup su počeli molitvom Ganeši, *Ganesh Vandana*, a potom su zadivili okupljene poklonike cijelim nizom poklonstvenih pjesama da bi na kraju izveli *bhajan* “Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram”.

GLOBALNI AKHANDA BHAJANI

Globalni *akhanda bhajani* su jedinstvena godišnja manifestacija Svjetske Sathya Sai organizacije koja se održava u svim dijelovima svijeta istodobno za mir i sklad u svijetu. Manifestaciju je pokrenuo Sam Bhagavan Sri Sathya Sai Baba prije otprilike četiri desetljeća, a čini ju pjevanje u slavu Božju, neprekidno u trajanju od 24 sata, bez stanke, u čemu sudjeluje velik broj poklonika koji pripadaju svim vjerama i narodima, pa tako cijeli svijet odjekuje Božjim imenom. *Akhasnda bhajani* u Prasanthi Nilayamu imaju posebno značenje jer ih je ovdje Bhagavān posvećivao svojom božanskom prisutnošću. Ove godine, *akhanda bhajani* u

Prasanthi Nilayamu započeli su u 18 sati 12. studenog, u prekrasno urešenoj dvorani Sai Kulwant; vodili su ih uglavnom studenti, kako mladići, tako i djevojke. Ali i osoblje ašrama, bolničko osoblje, kao i skupine pokonika, također su se izmjenjivali u vođenju *bhajana*. Program bhajana sretno je priveden kraju u 18 sati 13. studenog 2016. godine *bhajanom* “Hey Giridhara Gopala” otpjevanim zlatnim glasom Bhagavānovim. Potom je svima poslužena posvećena hrana, *prasāda*, u obliku slatke riže i riže s tamarindom.

Svetost Božića

Blagdan Božića u mnogim se zemljama slavi uz puno buke, veselja i neobuzdanog ponašanja. Ima nešto što je očito. Nigdje u svijetu se Božić ne slavi kao u Prasanthi Nilayamu. Ljudi iz raznih zemalja, različitih vjerskih i kulturoloških pripadnosti, okupljaju se ovdje kako bi zajedno štovali Boga i proslavili ovaj blagdan u svetom ozračju kakvoga nema nigdje drugdje. To bi trebalo proširiti u sve zemlje.

-Baba

